

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

Територіальне управління Державного бюро розслідувань,
розташоване у місті Києві

б-р Лесі Українки, 26, м. Київ, 01133, тел. (044) 339 51 35
поштова адреса для листування: вул. Олени Теліги, 8, м. Київ, 04112
e-mail: info@kv.dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 42332040

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Черкаси

«01» березня 2024 року

Слідчий Четвертого слідчого відділу (з дислокацією у м. Черкасах) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у м. Києві, Соловйов Микола Олександрович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22023250000000327 від 12.09.2023 за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись вимогами ст. ст. 36, 40, 42, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Мартиненку Євгену Ігоровичу,

28.09.1987 р.н., уродженцю м. Кременна,
Кремінського району, Луганської області,
zareestrovanoму за адресою: вул. Молодіжна,
13, м. Кременна, Луганська область,
проживаючого за адресою: пр. Гвардійський,
65, кв. 16, м. Северодонецьк, Луганська область,
паспорт громадянина України серія
ЕН № 298783, виданий 03.01.2004 Кремінським
РВ УМВС України в Луганській області,
українцю, громадянину України,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме: добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.

Досудовим розслідуванням встановлено, що відповідно до наказу Держлісагенства № 730-к «Про призначення за контрактом Мартиненко Є.І.» від 21.10.2020, Мартиненко Є.І. призначений на посаду директора Державного підприємства «Старобільське лісомисливське господарство» за контрактом з 27.10.2020.

Відповідно до наказу Держлісагенства № 370-к «Про звільнення Мартиненко Є.І.» від 20.09.2022 трудовий договір з Мартиненко Є.І. припинений, а сам Мартиненко Є.І. звільнений з посади директора Державного підприємства «Старобільське лісомисливське господарство» за відсутністю працівника на роботі та інформації про причини такої відсутності понад чотири місяці поспіль за п. 8³ ч. 1 ст. 36 КЗпП України.

Перебуваючи на вказаній посаді, Мартиненко Є.І., в силу Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», є працівником правоохоронного органу.

Відповідно до контракту від 21.10.2020 укладеному між Державним агентством лісових ресурсів та Мартиненком Є.І., останній перебуваючи на посаді директора Державного підприємства «Старобільське лісомисливське господарство», здійснював поточне (оперативне) керівництво підприємством, організовував його виробничо-господарську соціально-побутову та іншу діяльність, забезпечував виконання завдань передбачених законодавством, Статутом підприємства та контрактом.

Окрім цього Мартиненко Є.І. був зобов'язаний забезпечувати високоефективну і стабільну роботу підприємства та зміцнення його фінансового стану, отримання прибутку, включаючи джерела отримання, не пов'язані безпосередньо з реалізацією продукції підприємства, рентабельність виробництва, ефективне використання коштів, державного майна, динамічний соціально-економічний розвиток, забезпечити виконання всіх затверджених та доведених до підприємства пріоритетів діяльності галузі, дотримуватися вимог чинного законодавства та нормативно-правових актів щодо використання та реалізації лісопродукції, вживати заходів щодо запобігання корупції.

24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН увійшли Союз Радянських Соціалістичних Республік (правонаступником якого з 1991 року є російська федерація), Українська Радянська Соціалістична Республіка (правонаступницею якої з 1991 року є Україна) та ще 49 держав-засновниць, а згодом до вказаної міжнародної організації прийняті інші держави світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування проти територіальної недоторканості або політичної незалежності будь-якої держави.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 21.12.1965 «Про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав, про забезпечення їх незалежності і суверенітету» закріплено, що держави не мають права втручатися прямо чи опосередковано з якої б то не було причини у внутрішні та зовнішні справи іншої держави.

Кожна держава має невід'ємне право обирати свою політичну, економічну, соціальну та культурну систему без втручання в будь-якій формі з боку будь-якої іншої держави.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 «Про неприпустимість інтервенції і втручання у внутрішні справи держав» закріплено, що держави не мають права здійснювати інтервенцію або втручання в будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні чи зовнішні справи інших держав.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 24.10.1970 «Про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН» закріплено принцип, згідно з яким держави утримуються в своїх міжнародних відносинах від силових погроз або застосування сили, як проти територіальної цілісності або політичної незалежності будь-якої держави так і будь-яким іншим чином несумісним з цілями ООН. Така загроза силою або її застосування є порушенням міжнародного права і Статут ООН.

Кожна держава зобов'язана утримуватися від загрози силою або її застосування з метою порушення існуючих міжнародних кордонів іншої держави або у якості засобу вирішення міжнародних суперечок, в тому числі територіальних суперечок, і питань, що стосуються державних кордонів.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнано значною кількістю держав світу, у тому числі 05.12.1991 російською федерацією.

31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки та співробітництва в Європі укладено Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ).

Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного Договору російська федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих кордонів між Україною та російською федерацією та

розбудову відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, незастосування сили або загрози силою, невтручання у внутрішні справи.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою.

При цьому, ст. 69 Конституції України визначено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Відповідно до ст. 71 Конституції України вибори до органів державної влади та органів місцевого самоврядування є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Виборцям гарантується вільне волевиявлення.

Водночас, ст. 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

В порушення вищевказаних умов міжнародних договорів та ігноруючи положення Конституції України, 24.02.2022 вище політичне та військове командування російської федерації розпочало агресію та вторгнення до суверенних кордонів України.

24 лютого 2022 року указом президента України Володимира Зеленського № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України.

За результатами воєнних дій збройними силами російської федерації територія Старобільського району Луганської області, до якої входять – Біловодська селищна територіальна громада, Білолуцька селищна територіальна громада, Марківська селищна територіальна громада, Міловська селищна територіальна громада, Новопсковська селищна територіальна громада, Старобільська міська територіальна громада, Чмирівська сільська територіальна громада, Шульгинська сільська територіальна громада, є тимчасово окупованими територіями.

Так, наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією» з 28.02.2022 територія Старобільської міської територіальної громади та з 26.02.2022 територія Чмирівської сільської територіальної громади віднесені до тимчасово окупованих російською федерацією територій.

Представниками російської федерації та незаконного збройного формування так званої «лнр» на тимчасово окупованій території Старобільського району Луганської області в березні 2022 року створено підпорядковану, керовану та фінансовану російській федерації окупаційну адміністрацію, в яку входили органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України. При цьому, представники підконтрольних російській федерації самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави на тимчасово окупованій території Старобільського району Луганської області, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів, є інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу російської федерації.

Представниками держави-агресора та незаконного збройного формування так званої «лнр» на тимчасово окупованій території Луганської області, серед іншого, 19.04.2022 створено не передбачений законодавством України орган, наділений правозастосовними та правоохоронними функціями, так зване «государственное унитарное предприятие лнр «старобельское лесохозяйство», розташоване за адресою: Луганська область, Старобільський район, с. Чмирівка, вул. Соснова, 3, на який останніми покладено обов'язок здійснювати протиправні функції щодо незаконного використання лісових та мисливських ресурсів, надання представникам окупаційної влади російської федерації допомоги у викраденні таких ресурсів, використання протиправного примусу до громадян України під виглядом складання відносно них протоколів про адміністративні правопорушення, зокрема в лісовій місцевості Луганської області.

Так, Мартиненко Є.І., не погоджуючись з політикою чинної влади в Україні та підтримуючи входження тимчасово окупованих територій України до складу російської федерації, протягом лютого-квітня 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено, з метою увійти в коло довіри представників окупаційної адміністрації для подальшого незаконного працевлаштування в лавах так званих правоохоронних органів російської федерації, перебуваючи на території Старобільського району Луганської області, прийняв рішення сприяти окупаційній адміністрації та виконувати їх злочинні накази.

З цією метою Мартиненко Є.І., перебуваючи на території с. Чмирівка Старобільського району Луганської області, точне місце, дату та час досудовим розслідуванням не встановлено, будучи обізнаними про факт ведення російською федерацією агресивної війни проти України, невизнання вказаною державою поширення державного суверенітету України на тимчасово окупованій території України, у тому числі Луганської області, з метою встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, підтримки рішень та дій держави-агресора, збройних формувань, окупаційної

адміністрації держави-агресора, співпраці з державою-агресором, збройними формуваннями та окупаційною адміністрацією, умисно, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, які за результатом їх реалізації завдадуть шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України, добровільно погодився на пропозицію невстановлених осіб, які входили до складу окупаційної адміністрації, зайняти посаду у незаконному органі, наділеному правозастосовними та правоохоронними функціями, «государственное унитарное предприятие лнр «старобельское лесохотничье хозяйство», розташоване за адресою: Луганська область, Старобільський район, с. Чмирівка, вул. Соснова, 3, у зв'язку з чим, відповідно до «приказа 9/Г от 14.04.2022», Мартиненка Є.І. призначено на посаду «директора государственного унитарного предприятия лнр «старобельское лесохотничье хозяйство», та з моменту призначення на посаду в незаконному правоохоронному органі, Мартиненко Є.І. виконує вказівки окупаційної адміністрації, спрямовані на встановлення та утвердження тимчасової окупації державою-агресором частини території України.

Таким чином, Мартиненко Євген Ігорович, 28.09.1987 р.н., обгрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме: добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.

Слідчий

Четвертого слідчого відділу

(з дислокацією у м. Черкасах)

Територіального управління

Державного бюро розслідувань,

розташованого у місті Києві

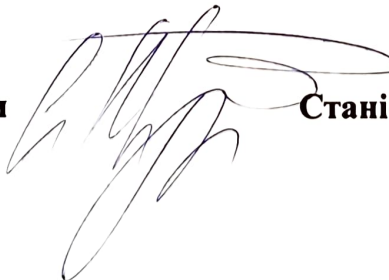
Микола СОЛОВЙОВ

«ПОГОДЖЕНО»

Заступник керівника

Черкаської обласної прокуратури

«01» березня 2024 року

Станіслав ТОРОПЧИН

Відповідно до ст. 276 КПК України підозрюваному Мартиненко С.І. роз'яснено його процесуальні права та обов'язки, передбачені ст. 42 КПК України.

Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постановка (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

- 1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;
- 4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Крім того підозрюваному роз'яснено, що відповідно до ст. 468 КПК України у кримінальному провадженні можуть бути укладені угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим та угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

Згідно ст. 469 КПК України угода про примирення може бути укладена за ініціативою потерпілого, підозрюваного або обвинуваченого. Домовленості стосовно угоди про примирення можуть проводитися самостійно потерпілим і підозрюваним чи обвинуваченим, захисником і представником або за допомогою іншої особи, погодженої сторонами кримінального провадження (крім слідчого, прокурора або судді).

Угода про визнання винуватості може бути укладена за ініціативою прокурора або підозрюваного чи обвинуваченого.

Укладення угоди про примирення або про визнання винуватості може ініціюватися в будь-який момент після повідомлення особі про підозру до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку.

Про підозру у вчиненні кримінального правопорушення мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного мені оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

Мартиненко Є.І.

«__» год. «__» хв. «__» _____ 2024 року

Повідомлення про підозру вручив:

Слідчий

Четвертого слідчого відділу

(з дислокацією у м. Черкасах)

Територіального управління

Державного бюро розслідувань,

розташованого у місті Києві

Микола СОЛОВІЙОВ

ПАМ'ЯТКА
про процесуальні права та обов'язки підозрюваного
Мартиненка Євгена Ігоровича, 28.09.1987 р.н.

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;

- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
  - звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
  - користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.
- Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист відповідно до кримінально-процесуального законодавства;
- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту)
- особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника, знайомитися з правилами тримання під вартою;
- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;
- одержувати два рази на місяць передачі або посилки та грошові перекази і передачі;
- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;
- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінальної справи;
- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;
- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їх віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;
- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;
- звертатись із скаргами, заявами та листами до державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 28 років) мають право отримувати психолого-педагогічну допомогу спеціалістів центрів соціальних служб для молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту в зв'язку з провадженням в іншій справі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Виправно-трудовим кодексом України для виду режиму виправно-трудової колонії, призначеного їм Державним департаментом України з питань виконання покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється Державним департаментом України з питань виконання покарань. Міністерством оборони України за погодженням з Генеральною прокуратурою України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержуватися порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою;
- не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентарю, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
  - 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
  - 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
  - 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
  - 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
  - 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
  - 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
  - 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
  - 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
  - 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
  - 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
  - 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
  - 13) заявляти відводи;
  - 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
  - 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
  - 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
  - 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
  - 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.
- Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.
- Підозрюваний зобов'язаний:
- 1) перебувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
  - 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
  - 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення*. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Пам'ятку отримав:

„___” _____ 20___ року

Пам'ятку вручив:

Заступник начальника відділу
прокуратури Черкаської області

(підпис)

(прізвище, ініціали підозрюваного)

Микола ХОМІК

КОРІНЕЦЬ ПОВІСТКИ ПРО ВИКЛИК

Повістка на ім'я гр-на
**Мартиненко Є.І., про
явку на «11» березня 2024
року о «10» год. «00» хв.**
до Черкаської обласної
прокуратури за адресою:
м. Черкаси, вул. Свято-
Макаріївська, 135а (каб.
№ 212), для проведення
слідчих та процесуальних
дій у кримінальному
провадженні
№ 22023250000000327 від
12.09.2023 за ч. 7 ст. 111-1
КК України,
в якості підозрюваного

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

Повістку про виклик
вручив:

«__» березня 2024 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н (ка) **Мартиненко Євген Ігорович,**
відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України Вам
необхідно з'явитися **«11» березня 2024 року о «11» год. «00»**
хвилин до Черкаської обласної прокуратури за адресою:
м. Черкаси, вул. Свято-Макаріївська, 135а (каб. № 212), для
проведення слідчих та процесуальних дій у кримінальному
провадженні № 22023250000000327 від 12.09.2023 за ч. 7
ст. 111-1 КК України

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;

2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового
рішення;

3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха
або інші подібні обставини);

4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу
внаслідок відрядження, подорожі тощо;

5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з
лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити
цей заклад;

6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або
серйозна загроза їхньому життю;

7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;

8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на
виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний
відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний
(зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або
ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних
причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього
накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру
мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого,
прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку
неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до
підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність,
встановлену законом.

Заступник начальника відділу
Черкаської обласної прокуратури

«04» березня 2024 року

Микола ХОМІК

КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК

Повістка на ім'я гр-на
**Мартиненко Є.І., про
явку на «12» березня 2024
року о «10» год. «00» хв.**
до Черкаської обласної
прокуратури за адресою:
м. Черкаси, вул. Свято-
Макаріївська, 135а (каб.
№ 212), для проведення
слідчих та процесуальних
дій у кримінальному
провадженні
№ 22023250000000327 від
12.09.2023 за ч. 7 ст. 111-1
КК України,
в якості підозрюваного

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

Повістку про виклик
вручив:

«__» березня 2024 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н (ка) **Мартиненко Євген Ігорович,**
відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України Вам
необхідно з'явитися **«12» березня 2024 року о «11» год. «00»**
хвилин до Черкаської обласної прокуратури за адресою:
м. Черкаси, вул. Свято-Макаріївська, 135а (каб. № 212), для
проведення слідчих та процесуальних дій у кримінальному
провадженні № 22023250000000327 від 12.09.2023 за ч. 7
ст. 111-1 КК України

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.
2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.
3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Заступник начальника відділу
Черкаської обласної прокуратури

«04» березня 2024 року

Микола ХОМІК

КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК

Повістка на ім'я гр-на
**Мартиненко Є.І., про
явку на «13» березня 2024
року о «10» год. «00» хв.**
до Черкаської обласної
прокуратури за адресою:
м. Черкаси, вул. Свято-
Макаріївська, 135а (каб.
№ 212), для проведення
слідчих та процесуальних
дій у кримінальному
провадженні
№ 22023250000000327 від
12.09.2023 за ч. 7 ст. 111-1
КК України,
в якості підозрюваного

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

Повістку про виклик
вручив:

«__» березня 2024 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н (ка) **Мартиненко Євген Ігорович,**
відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України Вам
необхідно з'явитися **«13» березня 2024 року о «11» год. «00»**
хвилин до Черкаської обласної прокуратури за адресою:
м. Черкаси, вул. Свято-Макаріївська, 135а (каб. № 212), для
проведення слідчих та процесуальних дій у кримінальному
провадженні № 22023250000000327 від 12.09.2023 за ч. 7
ст. 111-1 КК України

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрадження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Заступник начальника відділу
Черкаської обласної прокуратури

«04» березня 2024 року

Микола ХОМІК

Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження

1. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, - це витрати обвинуваченого, підозрюваного, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, його захисника, представника потерпілого, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту, найманням житла, виплатою добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також втрачений заробіток чи витрати у зв'язку із відривом від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

2. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження підозрюваного, обвинуваченого, він несе самостійно.

3. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження захисника, несе підозрюваний, обвинувачений.

4. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження представника, несе особа, яку він представляє.

5. Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів

1. Витрати, пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів, несе сторона кримінального провадження, яка заявила клопотання про виклик свідків, залучила спеціаліста, перекладача чи експерта, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

2. Витрати, пов'язані із участю потерпілих у кримінальному провадженні, залученням та участю перекладачів для перекладу показань підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Залучення стороною обвинувачення експертів спеціалізованих державних установ, а також проведення експертизи за дорученням слідчого судді або суду здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.

3. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам оплачуються проїзд, наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять. Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

4. Експертам, спеціалістам, перекладачам оплачуються проїзд, а також добові в разі переїзду до іншого населеного пункту. Експертам, спеціалістам і перекладачам повинна бути сплачена винагорода за виконану роботу, якщо це не є їх службовим обов'язком.

5. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів та експертів, встановлюється Кабінетом Міністрів України

(відмітка про прибуття особи для проведення процесуальної дії)

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)

« ____ » _____ 2024 року